

Que μόνος εἶν' ἀδύνατον τόσας πυράς νὰ σβύνω ..
que πυροσβέστης ἔγινα... ἀκόμη τί θὰ γίνω !

Ἄστυνομικὸν Δελτίον
σοβαρὸν τε καὶ ἀστεῖον.

Χθὲς περὶ δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ περιπλέον
μπάμ ! ἠκούσθη ἓνας κρότος ὡς μεγάλου πυροβόλου,
μετ' ὀλίγον ἓνας λόχος ἔτρεχεν ἐκ σκαπανέων . . .
εἶχε πέση εἰς τὴν ΜΠΟΡΣΑ ἢ σκεπή μετὰ τοῦ θόλου.
Πυρκαγιὰ δὲ ἐξερράγη σ' ἐν ἐκεῖ πλησίον μέρος,
ἀλλ' ἐπρόφθασεν ὁ λόχος καὶ τὴν ἔσβυσεν ἐγκαίρως.

Μὰ καλὰ καλὰ δὲν εἶχε ἡ φωτιὰ ἐκείνη σβύση
κι' ἓνα νέο μπάμ ἠκούσθη ἀπὸ μία μυραρία . . .
πυρκαγιὰ κι' ἐκεῖ σπουδαία εἶχεν ἔξαφνα ἀρχίσῃ,
κι' ἔτρεξαν οἱ πυροσβέσται μὲ μιὰ δευτέρη ἀντλία.
Μὰ δὲν εἶχανε ἀκόμη εἰς τὴν πυρκαγιὰ προφθάσῃ,
ὅταν ἄλλο μποῦμ ἠκούσθη κι' ἄλλη νέα εἶχε πιάσῃ.

Τρέχουν κι' ἄλλοι πυροσβέσται μὲ ἀντλίας καὶ μὲ κάρα,
μὲ τὸ μπάμ καὶ μποῦμ δὲν παύει νὰ βροντοκτυπᾷ στὴν πόλι
κι' ἔξαφνα ἀρχίσαν ὅλα νὰ καπνίζουν τὰ φουγάρα,
ποῦ ἐνόμισες πῶς πλέουν τῶν Δυνάμεων οἱ στόλοι.
Καὶ μεσ' τοῦ καπνοῦ τὰ νέφη μόλις ἔβλεπε τὸ μάτι
ὅταν κι' ἄλλο μποῦμ ἠκούσθη... πυρκαγιὰ καὶ στὸ Παλάτι!

Κι' ἔσπευσαν παιδιὰ καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες νὰ συνδράμουν
κι' εἶχεν ὅλους καταλάβῃ ζωντανὴ ἀπελπισία,
κι' ἔτρεξαν καὶ λιτανεῖαις σὲ μιὰν ἐκκλησίαν νὰ κάμουν,
ἀλλὰ μπάμ βροντᾷ καὶ πάλιν, πυρκαγιὰ κι' ἡ Ἐκκλησία!
Τότε πλέον ὁ καθένας ἀρπαξε κι' ἓνα σωλήνα,
κι' ἀρχισε νὰ καταβρέχῃ μοναχὸς του τὴν Ἀθήνα.